

Secretariaat Meibergdreef 11
1105 AZ Amsterdam
www.ronaldmcdonaldhuisamsterdam.nl
Telefoon 020 696 47 46
Fax 020 696 72 09
Email: amc@ronaldmcdonaldhuis.nl
ING: 55.333.55
ABN-AMRO: 44.24.64.312

IN DIT NUMMER

Jeannette Konings: "Spelen is leven"
pagina 3

Nieuwe penningmeester Enrico van Erkelens: "Daar gebeurt dus iets goeds"
pagina 4

Het mooiste moment van het jaar, voor weekendmanager Eveline ter Beek
pagina 5

Helpende handen in de speeltuin
pagina 6

*Een hart
onder de riem
van andere
ouders*

Jasmijn in de couveuse, haar ouders in het Ronald McDonald Huis AMC

Wachten tot je dochter twee kilo weegt

Het was geen beste zomer, dit jaar, maar plaatselijk brak de zon soms door. Rienk en Hanna Blom organiseerden een barbecue in de tuin van het Ronald McDonald Huis. Vlees (biologisch) en wijn (volop) voor zo'n 45 bewoners en medewerkers. Een cadeautje, omdat de familie in het Huis mocht logeren toen dochter Jasmijn in het Emma Kinderziekenhuis AMC lag. Uit dankbaarheid, en om andere ouders een hart onder de riem te steken.

Jasmijn is alert. Thuis verliest ze het bezoek geen moment uit het oog. Ze maakt geluidjes, grijpt haar flesje. Alleen als je weet dat Jasmijn anderhalf is, valt het op dat ze nog heel klein is. Vijfentwintig kilo, zegt Hanna (29), theoloog, trots. Weinig, voor een kind van die leeftijd. Best veel, voor Jasmijn.

Jasmijn heeft het Wolf-Hirschhornsyndroom, ook wel 4P- (min) genoemd. Dat is een chromosomale

afwijking, waardoor ze een ontwikkelingsachterstand heeft. En er kunnen allerlei complicaties optreden.

Schrik

Maar dat wisten Rienk en Hanna nog niet, toen ze vorig jaar hun eerste kindje verwachtten.

Pas bij de 20-wekenecho werd duidelijk dat er iets mis was.

De vrucht was klein – te klein, en er was weinig vruchtwater. "Daar schrik je van."

**Cadeautje uit
dankbaarheid
voor het Huis**

De specialisten in het AMC konden niet veel zeggen. Maar Hanna en Rienk wilden geen vruchtwaterpunctie, die misschien duidelijkheid kon bieden. Rienk (31), radiomaker bij EO en IKON: "We vonden het risico op een miskraam te groot. Daarom hebben we ervoor gekozen met de onzekerheid te leven en de zwangerschap uit te dragen."

(lees verder op pagina 2)

C O L O F O N

Het Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam is het familieverblijf vlakbij het Emma Kinderziekenhuis AMC. In dit Huis kunnen 30 gezinnen van ernstig zieke kinderen die een behandeling in het ziekenhuis ondergaan, tijdelijk wonen. De kinderen zijn vaak zo ziek dat het noodzakelijk is dat hun ouders voortdurend in hun nabijheid zijn. Het Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam biedt die mogelijkheid.

Het Huis is een initiatief van de Stichting Familieverblijf Emma Kinderziekenhuis AMC.

Het bestuur:

Mr. J.L.F. Bakker, voorzitter
Notaris, Allen & Overy

Mevrouw dr. M.A. Grootenhuis, secretaris
Hoofd onderzoek van de psychosociale afdeling van het Emma Kinderziekenhuis AMC

Mevrouw C.A. Ruys,
tweede secretaris
Vrijwilliger

E. van Erkelens,
penningmeester
Algemeen directeur Equity Estate

Overige bestuursleden:

Prof. dr. H.N. Caron
Hoofd van de afdeling kinderoncologie van het Emma Kinderziekenhuis AMC

R. Pach
Licentiehouders McDonald's

R.J.C. Mans MRE
Managing director CBRE

Huismanagement:

Drs. F.M. Christis, manager
Mevrouw Astrid van der Weerd, assistent
Mevrouw Nanda Koeman, assistent

De Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam Nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Familieverblijf Emma Kinderziekenhuis AMC

Productie:

Francine Blum, Blum & Partners Adviesbureau voor Communicatie, Amsterdam

Zetwerk en druk:

Drukkerij Palteam, Duivendrecht

Heeft u ideeën, vragen of suggesties, schrijf dan naar de redactie op onderstaand adres onder vermelding van, 'Nieuwsbrief Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam'.

Niets uit deze nieuwsbrief mag worden overgenomen zonder toestemming van de Stichting Familieverblijf Emma Kinderziekenhuis AMC.

RONALD McDONALD HUIS AMC AMSTERDAM

MEIBERGDREEF 11
1105 AZ AMSTERDAM

www.ronaldmcdonaldhuisamsterdam.nl

TELEFOON: 020-696.47.46

FAX: 020-696.72.09

EMAIL: amc@ronaldmcdonaldhuis.nl

ING: 55.333.55

ABN-AMRO: 44.24.64.312

KEURMERK VOOR VERANTWOORDE
FONDSENVERWING EN -BESTEDING

Vervolg van voorpagina

Alle metingen waren verder bevredigend. De baby bewoog goed, de organen ontwikkelden zich naar behoren. Maar wát was ze klein.

Couveuse

Met 37 weken vonden de artsen het moment gekomen om de bevalling op te wekken. Jasmijn woog 1.650 gram - de helft van wat het zou moeten zijn. Hanna mocht haar even vasthouden, en toen ging Jasmijn de couveuse in. De dagen daarop volgden onderzoeken. Röntgen, MRI, bloedtesten, echo's. Het DNA-onderzoek wees 4P- uit. De geneticus in het medisch team schetste het zwartste scenario. Eigenlijk kan er van alles mis zijn bij Wolf-Hirschhorn: een lichamelijke

en verstandelijke achterstand, schisis, nierfalen, hartklachten, spierslapte, voedingsproblemen, epilepsie. "We kregen de indruk dat onze dochter verder door het leven zou gaan als een kasplantje", vat Rienk samen.

Tot nog toe vallen de klachten mee. Haar ontwikkeling verloopt trager, maar ze communiceert, eet, drinkt, groeit, beweegt en lacht veel. Dat van die epilepsie klopt; als voorspeld werd die merkbaar aan het eind van haar eerste levensjaar. Jasmijn moet vaak voor controle naar de dokter. Onder anderen een ergotherapeut, een fysiotherapeut en een logopedist begeleiden haar.

Twee kilo

In het ziekenhuis onderging Jasmijn veel onderzoek. Vrij snel mocht ze van de intensive care naar de zuigelingenafdeling. Naar huis was een stap te ver: eerst twee kilo wegen. Borstvoeding, dat was belangrijk. Maar na een paar dagen werd Hanna ontslagen van de kraamafdeling. Wat nu? Ook al woonden ze in Amsterdam, zes- tot achttien keer per dag heen en weer pendelen was geen optie. Op de gang van het ziekenhuis bivakkeren evenmin.

Het Ronald McDonald Huis bood uitkomst. Even dacht Rienk nog dat die kamers beter konden worden gebruikt voor mensen uit Groningen en Maastricht, maar die schroom wierp hij gauw af. Ze waren welkom.

Rienk: "Dat gaf rust. Die hadden we nodig voor alles wat op ons afkwam. Je moet de handicap van je dochter een plek geven."

Bezoek ontving Hanna in het ziekenhuis, een eigen

plek vonden ze in het Ronald McDonald Huis. "We hadden de grootste kamer. En soms zat ik in de tuin, fantastisch. Mijmeren, een boek lezen. Dat was genoeg", vertelt Rienk.

"Je moet de handicap van je dochter een plek geven"

Hanna en hij gingen ieder op hun eigen manier met de situatie om. Zij had veel behoefte aan contact met vrienden en familie, hij wat minder. In het Huis zelf maakte Rienk weer eerder een praatje met andere ouders en medewerkers. Na een kleine maand waren Jasmijns onderzoeken klaar. Er waren geen operaties nodig, er traden geen infecties op. Alleen, ze woog pas 1.800 gram. Haar ouders kregen haar toch mee. "Anders had je nog veel langer moeten wachten", lacht Rienk. "Je wil naar huis, je leven inrichten."

Herhaling

In hun kerk kwam dit jaar de vraag aan de orde welke

goede doelen de gemeente zou ondersteunen in Amsterdam. Rienk wist er een "om de hoek". De collecte bracht voldoende op voor een goede barbecue – slager en drankhandel gaven ook nog korting. Rienk: "Iedereen begrijpt hoe goed dit is." De mensen van het Huis vonden het idee prachtig. Vrienden gingen mee om te helpen. Inkopen, installeren, een professionele kok om alles klaar te maken, opdienen, afwassen. Op de foto's straalt iedereen.

"Ze communiceert, eet, drinkt, groeit, beweegt en lacht veel"

Volgend jaar willen Rienk en Hanna op herhaling. Met die barbecue dan. En Hanna is weer zwanger. De kans op een handicap zoals Jasmijn heeft, weten ze, is verwaarloosbaar; het is niet erfelijk. Terug naar het Huis - prima. "Maar dan om iets te betekenen voor een ander", zeggen ze.

Jeannette Konings: "Geld voor speelkamers is goed besteed"

SPELEN IS LEVEN

*Een veilige
ruimte,
zonder medische
of
verpleegkundige
handelingen*

Blij is ze, helemaal blij. De nieuwe speelkamers in het Emma Kinderziekenhuis AMC, die worden precies zoals ze had gewenst. Die oude kamers zijn écht uit de tijd, en met de nieuwbouw loopt het Emma weer voorop. Mooi voor het Emma, fijn voor de medewerkers, en vooral heel goed voor de kinderen die er worden verpleegd.

Jeannette Konings, hoofd van de pedagogische medewerkers in het EKZ, kan er niet over uit. Hoe goed het is dat ze nieuwe speelkamers krijgen, vijf maar liefst. En hoe dankbaar ze is, want die kamers worden betaald uit giften – mede van de Stichting Familieverblijf Emma Kinderziekenhuis AMC. Ze kunnen immers niet worden bekostigd uit het gewone budget voor medische zorg. En ten slotte: hoe belangrijk het is voor chronisch zieke, in hun ontwikkeling bedreigde kinderen. In speelkamers kunnen ze hun ziekte even vergeten.

Begeleiding

Voor langdurig zieke kinderen is alleen goede medische verzorging niet voldoende, legt Jeannette Konings uit. Kinderen, én ouders, hebben ook begeleiding nodig om goed met de ziekte te leren omgaan. Daar zorgt de psychosociale afdeling voor. Op circa 160 patiëntjes zijn er vijftien pedagogische medewerkers, mensen die weten hoe kinderen zich ontwikkelen en hoe ze denken. Pedagogische zorg in het ziekenhuis is niet

meer weg te denken, vindt Jeannette Konings. Die draagt bij aan de behandeling, en helpt bij een zo normaal mogelijke ontwikkeling van het kind, ondanks de ziekte.

"Kinderen met wie onverwachte dingen gebeuren, kunnen een trauma krijgen", verklaart ze. "Door de angst verloor je niemand meer. Dat kan later een probleem blijven. Dus zorg je ervoor dat kinderen begrijpen wat hier gebeurt, en waarom. Dan krijgen ze er grip op, wordt het voorspelbaar. Je leert ze hoe ze hun ziekte in toom kunnen houden, door met ze te praten en te spelen en ontspanningsoefeningen aan te leren, medicijnen goed te gebruiken. Als je begrijpt wat er met je aan de hand is, werk je beter mee."

Veilige ruimte

Verder is het voor de pedagogische zorg zaak dat kinderen niet voortdurend met hun ziekte bezig zijn. Daar komt de speelkamer bij kijken. Jeannette Konings: "Hun ontwikkeling gaat door. Spelen hoort daarbij. Spelen is leven. Dat kan alleen als je als kind de ruimte hebt. Een veilige ruimte, zonder medische of verpleegkundige handelingen. Waar je ontspannen bezig kan zijn. En lotgenotencontact is óók heel gezellig." Van de vijf nieuwe speelkamers waarin de verbouwplannen van het Emma Kinderziekenhuis voorzien, is er één klaar. De zuigelingenkamer is "fantastisch" geworden, vindt Konings. "Alles nieuw, helemaal gebaseerd op

onze ideeën. Een rustige omgeving, waar een zuigeling zich prettig voelt. Actief, door allerlei grijpspeeltjes. Passief, doordat ze lekker kunnen snoezelen, met zicht op opstijgende bubbels of een sterrenhemel. Je ziet aan die kleintjes dat ze genieten. En ouders zitten er trouwens ook graag."

Uit de ziekenhuissfeer

Binnenkort zijn de volgende twee kamers klaar: een bij kinderoncologie en de tienerkamer, speciaal ingericht voor 10- tot 18-jarigen. De kamer bij kinderoncologie bestaat eigenlijk uit twee delen. Het kleinste is bedoeld voor patiëntjes met een aangetast immuunsysteem. Die kunnen daar zonder angst voor infectie spelen; alleen weliswaar, maar het biedt toch even de kans uit de ziekenhuissfeer te zijn. De tienerkamer wordt geschikt gemaakt voor oudere kinderen. Dan moeten er natuurlijk spelcomputers zijn. Meubilair wordt verrijdbaar en in hoogte verstelbaar, zodat ook rolstoelen passen. De kosten van een en ander kent Jeannette Konings niet precies. "Het kost veel, dat wel." De inrichting en materialen moeten immers aan hoge eisen voldoen – van hygiëne bijvoorbeeld, en duurzaamheid. Maar ongeacht die kosten: "Dit is heel goed besteed geld. Dit wil je graag hebben. We gaan hier veel profijt van hebben."

- *Zie volgende pagina kader Planning Verbouwing Emma Kinderziekenhuis AMC.*

Enrico van Erkelens nieuwe penningmeester Ronald McDonald Huis AMC: "Daar gebeurt dus iets goeds"

Verstand van geld en van gebouwen – kan het Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam zich een betere penningmeester wensen? Enrico van Erkelens nam de functie vorige maand over van Robert Weisz, ook een expert in geld en vastgoed. Weisz (61) vond het na vele jaren bestuurswerk tijd voor 'vers bloed'.

Grappig, zegt Van Erkelens (46). Hij kent hem al ruim tien jaar, uit het vak. Geen idee dat Weisz iets te maken had met het Ronald McDonald Huis. Van Erkelens kent het Huis zelf eigenlijk pas kort. Zijn bedrijf Equity Estate werd onlangs weeksponsor, en toen ging Van Erkelens er op bezoek. "We zetten ons graag in voor een goede zaak." En daarop vroeg Weisz hem – enfin, zo kwamen alle lijntjes bij elkaar. Enrico van Erkelens – "getrouwd, drie gezonde dochters" – heeft een financieel-fiscale achtergrond.

Zorgvuldig

Hij begon ooit bij de Belastingdienst, stapte over naar een grote onderneming met vastgoedbelangen en maakte carrière. Hij werd investment manager, algemeen directeur van verschillende beursgenoteerde vastgoedfondsen, reorganiseerde, breidde uit. In 1997 was hij medeoprichter en sinds die tijd algemeen directeur van fund manager Equity Estate in Amsterdam. Samen met vermogende aandeelhouders investeert Equity Estate vele miljoenen in bedrijfspanden. "Ik kan zorgvuldig omgaan met het geld van andere mensen."

Concreet doel

Equity Estate en Van Erkelens steunen al langer goede doelen.

De voorkeur gaat uit naar projecten met een concreet, zichtbaar doel. Zoals sponsoring van Spieren voor Spieren, Stichting Welzijn Gehandicapten Nederland, Stichting Opkikker of The Quality of Life Gala, voor kinderen met kanker.

Van Erkelens: "Vroeger overleefden drie op de tien kinderen leukemie, tegenwoordig acht. Daar gebeurt dus iets goeds. Het is belangrijk dat je daar je steentje aan bijdraagt." Het Ronald McDonald Huis past perfect in die filosofie, zegt Van Erkelens. Bij zijn eerste bezoek aan het Huis was hij diep onder de indruk. Niet alleen om het grote nut voor zieke kinderen en hun familie. Ook omdat alles tot in de puntjes is geregeld. "Dat wekt vertrouwen. En 150 vrijwilligers, in deze tijd waarin iedereen met zichzelf bezig is! Daar heb ik een heel goed

"Het is belangrijk dat je daar je steentje aan bijdraagt"

gevoel bij. Ik dacht gelijk: daar wil ik tijd voor vrijmaken."

Continuïteit

Van Erkelens verwacht zijn nieuwe taak voorlopig op dezelfde manier in te vullen als zijn voorganger. "Ik heb de boeken gezien. Dit is een sterke stichting, met goede, grote projecten en financiële slagkracht.

Je voornaamste taak is te zorgen voor continuïteit. En je wilt klankbord zijn, als het gaat om zaken als investeringen en onderhoud." Op termijn, zegt hij, wil hij kijken naar mogelijkheden om "aan de kosten- en opbrengstenkant nog

een slag te maken".

Dat hoort er bij, vindt hij. "De legaten lopen terug, we moeten zorgen voor alternatieven. En er zijn nu 21 weekssponsors – daar is dus nog ruimte. Uiteindelijk gaat het erom zoveel mogelijk opbrengsten te krijgen, en zoveel mogelijk waar voor je euro."

"150 vrijwilligers, heb ik een goed gevoel bij"

Planning verbouwing Emma Kinderziekenhuis AMC, waarin opgenomen de Ronald McDonald Parade (kind- en oudervriendelijke voorzieningen)

2009-2010 Zuigelingen: Gerealiseerd is o.a. de Ronald McDonald Huiskamer, speelkamer, zit-hoeken voor ouders en multi-media-units.

2011-2012 Oncologie, Grote Kinderen en Tieners: Gerealiseerd gaan o.a. worden: op beide afdelingen een speelkamer en voor de tieners een tienerkamer, zithoeken voor de ouders. In de algemene ruimte wordt een speelplein ingericht met een spelmeubel en er komt een lounge voor ouders en bezoekers.

2012-2013 Chirurgie en Intensive Care: Gepland is een gezamenlijke Ronald McDonald Huiskamer en zithoeken voor ouders en op Chirurgie een speelkamer.

2013-2014 Algemene ruimte: Algemene voorzieningen zoals een evenementenruimte om te bouwen tot bioscoop, een grote en kleine oefenzaal en een info- en mediatheek. De totale bijdrage van de Stichting is begroot op 4.100.000 euro.

I N E N O M H E T H U I S

Het mooiste moment van 't jaar

• **Eveline ter Beek**

Ik sla het tafellaken open, en mijn gedachten voeren me negentien jaar terug in de tijd, naar het moment dat ik net heb gehoord dat ik kanker heb. Voor de derde keer. Terwijl ik de moed probeer te verzamelen om net als de vorige keren de strijd weer aan te gaan, doe ik een stille belofte. Als ik hier doorheen kom, ga ik met die positieve energie iets doen voor anderen. Dat markeerde de start, nu ruim 16 jaar geleden, van mijn loopbaan als vrijwilligster in het Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam.

Sterk

Zoveel gezichten, zoveel namen. Zoveel verdriet en angst. Van die gezichten die je steeds smaller en witter ziet worden. De blik in de ogen van kinderen die hun zwaarste strijd dreigen te verliezen, vaak sterker dan hun ouders. De schrik als een gezin ineens weer terug is, een jaar nadat ze met hun kind in de armen dolgelukkig naar huis waren gegaan. En die mooie momenten als de kuur is aangeslagen, als de scan goed uitvalt, de operatie heeft geholpen.

Uniek

De nachtelijke gesprekken met wanhopige ouders en de aai over de bol van een verloren broertje... het zijn intussen zoveel herinneringen en elk verhaal is uniek. Daar kun je niet tussen kiezen... en daarom is mijn favoriete moment het jaarlijkse Kerstdiner. Het sprak niet vanzelf, dat diner. Ons "home away from home" is nou eenmaal gebaseerd op de zelfredzaamheid van de gasten wat betreft het eten. En al zijn er gezamenlijke ruimtes, de accommodatie is eigenlijk niet geschikt om er grote partijen in aan te richten. We hebben het er lang over gehad onder elkaar. Met natuurlijk als grote vraag of het wel gepast is, zo'n diner. Ja, mensen hebben wel wat anders aan hun

Het is Kerst. Koud en wit is het buiten. Binnen leg ik de laatste hand aan het dessertbuffet. De tafels voor de gourmet zijn al gedekt; het huis ziet er gezellig en sfeervol uit. Minstens dertig man schuift straks aan voor het inmiddels traditionele kerstdiner in het Ronald McDonald Huis AMC Amsterdam. De gezichten zijn nog gespannen, zorgelijk, de gedachten bij het zieke kind. Ik hoop dat het dit jaar weer net zo zal gaan als alle vorige keren, toen de spanning langzaam week voor wat vrolijkheid, wat rust, een beetje genieten. Dat moment is voor mij het mooiste van het jaar.

De Kerstbomen in het Huis zijn ook dit jaar opgetuigd door medewerkers (foto) van de State Street Bank. De boom in de Ronald McDonald Huiskamer op de zuigelingenafdeling is gesponsord door inzet van vrijwilligster Melitta Schippers. Wouter de Wild van Ambiance Van der Wal Zonwering heeft samen met Meester Electronic, Adrie van den Hoek, Leo Sleutel en Gooiland Beveiliging BV, 650 euro beschikbaar gesteld voor de decoratie. Buiten staat de grote boom te flonkeren, elk jaar geplaatst en voorzien van lampjes door Homan Elektrotechniek.

hoofd. Die hebben toch helemaal geen zin om samen te gaan zitten in Kerstsfeer? Toch maar doorgezet. Heel voorzichtig en terloops laten weten aan gasten die zeker de Kerst in het huis zouden doorbrengen dat we iets aan het organiseren waren. Vergaderen over het menu, de organisatie, de boodschappen, de versiering. Na al het werk was het zo mooi om te zien hoe de gezichten in het kaarslicht langzaam ontspanden, en de gasten zomaar een uurtje even aan iets anders konden denken en over iets anders praten. Van die eerste keer herinner ik me ook nog goed de blik van verstandhouding tussen de mensen die het samen tot stand hadden

gebracht. Elk naar vermogen, maar met een groot gezamenlijk resultaat. Zo werd het Kerstdiner een traditie. Ik verheug me nu al, voor de 16e keer, op de Kerstdagen, als we met zijn allen weer met van alles lopen te slepen om het decor te bouwen voor die speciale uurtjes. Als de zorgen even wat naar de achtergrond zijn, als het kaarslicht alles zachter maakt, en de wereld eventjes voor iedereen een veilig plekje is.

Eveline ter Beek is in 1995 als vrijwilligster begonnen en in 2005 weekendmanager geworden.

ACTIES DONATIES GIFTEN

HELPENDE HANDEN

Regelmatig helpen medewerkers van verschillende bedrijven ons met extra schoonmaak en onderhoudswerk. Zo hebben de afgelopen periode medewerkers van de Bank of Scotland de tuinbanken geverfd en de speelkamer een schoonmaakbeurt gegeven.

Vrijwilligster Susanne Dekker nam haar collega's van reisorganisatie Kuoni mee om diverse huishoudelijke klussen te doen en

mensen van Compuware hebben de keuken onder handen genomen en diverse klusjes in de speeltuin gedaan.

Business Breakfast

Dit jaar is de opbrengst van de Business Breakfast Amsterdam besteed aan het opknappen van de tuin en de speeltuin. De houten vlinder langs de vijver is vervangen, een tuinhek geplaatst en de afrastering rondom de tuin en speeltuin is aangepast.

Babyshower

Annelien van der Berg, dochter van vrijwilligers Willie en Euwe van der Berg, heeft na de geboorte van haar zoontje Mick een babyshower gegeven. Deze shower stond niet in het teken van cadeautjes voor Mick, maar werd een opbrengst van 325 euro voor het Ronald McDonald Huis!

Nog veel en veel meer giften

Wij ontvangen zowel kleine als grote giften. Daar zijn we erg blij mee. Jammer genoeg kunnen wij niet alle gulle gevers in de nieuwsbrief vermelden. Alle gevers natuurlijk wel hartelijk bedankt.

Brandoefening

Ajax Chubb Varel sponsort het Huis met het onderhoud van de brandblusmiddelen en de brandpreventie. In mei hebben zij een heuse brandoefening gehouden voor personeel en vrijwilligers. In en om het Huis werd er enthousiast geoefend. Hoe een deur te openen als daarachter brand is? Wat zie je eigenlijk nog in een ruimte vol rook? Hoe blus je een brandje?

Iets voor de kinderen

Meneer van Bezooien komt hier regelmatig met een doos vol met nieuw speelgoed. Met de woorden "ik heb weer iets voor de kindertjes" komt hij eventjes binnen om dat af te geven. Zo hebben we altijd meer dan genoeg speelgoed in Huis om uit te delen en mee te spelen.

Rolstoelvriendelijk

Medewerkers van weeksponsor Hillen & Roosen hebben 2 dagen lang allerlei klussen in het Huis opgeknapt zoals de ingang van het Huis rolstoelvriendelijk maken, beschermplaten op de deuren bevestigen en nog veel meer. Bovendien hebben ze de keuken grondig schoongemaakt en de bewoners getraceerd op lekkere hartige en zoete taart en op smakelijke macaronischotels.